

Ангел Въндев	20 000	20 000	12 000	12 000	не раб.	не раб.
Братя Боянови и Хаджигенчев	20 000	20 000	н/д	не работи	н/д	не работи
Русчо Андонов и Сие	20 000	20 000	15 000	15 000	12 000	12 000
Кантарджиеви, Татев и Хаджидобрев	20 000	20 000	20 000	20 000	15 000	15 000
Гяуров и братя Серткостови	20 000	20 000	н/д	20 000	20 000	25 000
Стефанов, Димитров, Момчилов	20 000	-	-	-	-	-
Иван Задгорски	н/д	н/д	6 000	6 500	5 000	5 000
Христо Бушев	н/д	н/д	5 000	5 000	4 000	4 000

Източник: ТДДА Сливен, ф. 46 К, оп. 1, а. е. 124, л. 88 ; Доклад 1894, 17; Доклад 1895, 42 ; Изложение 1896, 80 ; Изложение 1897, 33.

От данните, с които разполагаме може да се направи извода, че след 1896 г. производството не се увеличава значително, дори намалява в някои фабрики. Причина за това е началото на икономическата криза от 1896 г., която с малки колебания продължава до 1902 г. След кризата, сливенското производство започва да нараства и в началото на XX в. заема водещо място в българската вълнено-текстилна промишленост. След 1903 г. от общото количество произведени вълнени платове в България повече от половината са изтъкани в сливенските фабрики. След гр. Сливен в гр. Габрово се произвеждат най-много вълнени платове. В пър-